

Karavan

Željko Joksimović

ti dzabe sakrivas pogled pod velom
u svitanju belom
on nije ni malo naivan znaj

kad bude saznao da si se dala
i dusom i telom
nema ti pomoci tu ti je kraj

zato doci cu po tebe ja
zveckacu sjajnim mamuzama
nogom cu vrata razvaliti
svako da primeti
od njega te moram uzeti

ne treba ti paravan
niti njegova kola ni stan
sedi u moj karavan
da te vozim dok ne svane dan

ti sa mnom imaces svilu i zlato
ne brini za to
sada priznaj i reci mu to

s njim samo tones sve dublje i dublje
k'o u zivo blato
znaj ja te mogu povesti u raj

zato doci cu po tebe ja
poznaces me po mamuzama
nogom cu vrata razvaliti
svako da primeti
od njega te moram uzeti